

خنده دار نیست!

• نویسنده: لیلا سلیقه‌دار
• تصویرگر: سام سلماسی

شروع

بچه‌ها به صبا می‌گویند «لاغر مردنی» اقا من نمی‌گویم.

وقتی به صبا می‌خندند او گریه می‌کند.

اگر عادت کنیم به یک نفر بخندیم، بد است.

از خودم می‌پرسم: خودم هیچ عیبی ندارم؟

اداهای مینا خیلی خنده‌دار است. پس می‌خندم.

به نظر ندا، او هیچ عیبی ندارد. پس حق دارد به عیب‌های دیگران بخندد.

من بچه‌هایی را که اهل مسخره کردن هستند بامزه نمی‌دانم.

قد کوتاه پدر پری‌ناز، خنده‌دار است!

نارگل از این‌که با او دوست نمی‌شوم، عصبانی است و می‌خواهد مرا مسخره کند.

پری‌ناز هم پدر نارگل را به خاطر قد بلندش، مسخره می‌کند.

هر کسی مسخره‌ام کند، مسخره‌اش می‌کنم.

ما همه با هم به یک نکته می‌خندیم، نه به یک آدم.

نقص جسمی آدم‌ها، خنده‌دار است.

اگر بخواهم ادای کسی را در آورم، از او اجازه می‌گیرم.

مهگل لکنت دارد اقا این خنده‌دار نیست.

تنها راه ز رنگ بودن، مسخره کردن دیگران است.

کسی که مسخره می‌کند، بلد نیست دوست داشته باشد.

موقع حرف زدن مهگل، سکوت می‌کنم تا او بتواند حرف بزند.

صبا لاغر است. این کجایش خنده‌دار است؟

صبا هم باید روی دیگران اسم بگذارد.

صبا در شوخی زیاده‌روی نمی‌کند تا کسی مسخره‌اش نکند.

آدم باهوش به چیزهای جالب می‌خندد.

برای سر حال آوردن بچه‌ها، ادای ندا را در می‌آورم.

تقلید رفتار دیگران بهترین راه کوچک کردن آن‌هاست!

ندا می‌گوید اسم گذاشتن روی دیگران، بامزه است.

صبا بچه‌ها را دست می‌اندازد و از آن‌ها سوژه درست می‌کند.

پاسخ سرگرمی

مهرنگار

۱۶	۵	۲	۱۱
۳	۱۰	۱۳	۸
۹	۴	۷	۱۴
۶	۱۵	۱۲	۱

سه تکه کیک: ب، د، ی

پاسخ معمای بستنی قیفی از شماره ۱ تا ۵

ترتیب چیده شدن طعم‌های بستنی قیفی من، از بالا به پایین:
 ۱. شکلاتی ۲. وانیلی ۳. طالبی
 ۴. هلویی ۵. توت فرنگی

پاسخ جدول درست و نادرست

راه حل درست را در این مسیر می‌بینید.

جدول درست و نادرست

در این جدول، در هر خانه راه‌حلی نوشته شده است. هر خانه، به خانه‌های بعد راه دارد. اگر از خانه‌ی شروع، حرکت کنی، می‌توانی به نتیجه‌ی درست برسی. فقط یکی از راه‌ها به نتیجه‌ی درست می‌رسد. برای پیدا کردن این راه یک مداد بردار و راه مناسب را با توجه به درست یا غلط بودن نوشته‌ها، دنبال کن تا به خانه‌ی رنگی برسی. پاسخ درست جدول، در همین صفحه آمده است.

ما دروغ می‌گوییم تا کسی مسخره‌مان نکند!

فقط مراقبم چیزی نگوییم که بچه‌ها به من بخندند.

ندا مسخره می‌کند و می‌گوید: شوخی می‌کنم!

وقتی یکدیگر را مسخره می‌کنیم، کمتر با هم دوست می‌شویم.

ناراحت نمی‌شوم که به من بخندند. آن‌ها قصد مسخره کردن ندارند.

شوخی کردن به معنی خندیدن به دیگران نیست.

خدای مسخره‌کنندگان را دوست ندارد.

دوست دارم بدون اشکال باشم تا کسی به من نخندد.

ندا می‌گوید من که قصد بدی ندارم مهم نیست که به دیگران بخندم.

کسانی که به دیگران می‌خندند، خیلی قوی هستند.

بعضی از خنده‌ها، غصه‌ها را زیاد می‌کنند. صبا از این خنده‌ها غمگین می‌شود و از کلاس بیرون می‌رود. او دوست ندارد کسی ادایش را در بیاورد. دوست ندارد کسی رویش اسم بگذارد و او را مسخره کند. چرا بعضی‌ها دیگران را مسخره می‌کنند؟... ما باید در برابر آن‌ها چه رفتاری داشته باشیم؟